

Arrest

nr. 196 284 van 7 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DER HASSELT
Sint Annalaan 608/gelijkvloers
1800 VILVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. VAN DER HASSELT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pasjtoen van etnische origine en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U bent geboren in het dorp Zerani in het district Qarghayi van de provincie Laghman, waar u uw hele leven tot uw vertrek heeft gewoond. U bent nooit naar school geweest. U was herder en zorgde voor uw schapen en geiten. U werd verschillende keren benaderd door de taliban omdat de taliban wilden dat u zich aansloot bij hen. U werd door de taliban meegenomen en werd twee dagen vastgehouden. De derde dag kon u ontsnappen. Uw broer werd ook meegenomen door de taliban. Uw oom van moederszijde regelde uw vertrek. U vertrok twee jaar geleden uit Afghanistan en kwam in België aan op

17 augustus 2015. De dag erna diende u uw asielaanvraag in. U legt geen documenten voor ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-Generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw herkomst uit Afghanistan geenszins geloofwaardig zijn. Uit het gehoor van 15 maart 2017 blijkt immers dat er ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst en identiteit. Dit zijn elementen die cruciaal zijn bij het beoordelen van uw asielaanvraag.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds ernstig in twijfel wordt getrokken door het feit dat u zich voordeed als minderjarige terwijl u na een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd op 27 augustus 2015, drie jaar ouder bleek en uw leeftijd werd geschat op meer dan 21 jaar. Dat u de Belgische asielinstanties op dergelijke wijze tracht te misleiden over uw identiteit doet reeds ernstig twijfelen aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen in uw asielprocedure.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u geenszins de Afgaanse kalender kan gebruiken (zie gehoorverslag CGVS, p. 9) en dat u niets weet over Afgaanse meeteenheden zoals man of charak (zie gehoorverslag CGVS, p. 21-22). Voor een Afgaan die zijn hele leven in een landbouwregio in Afghanistan zegt te hebben gewoond, is dit op zijn minst opmerkelijk.

Voorts roept uw gebrek aan kennis met betrekking tot de verschillende etnische bevolkingsgroepen en de talen die ze spreken, vragen op. U verklaart zelf Pasjtoen te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Gevraagd naar de verschillende etnieën binnen Afghanistan, kunt u er geen enkele opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en p. 16). Wanneer u gevraagd wordt of iedereen in uw gebied Pasjtoe is, verklaart u dat er ook Dari-sprekenden zijn naar het districtscentrum toe (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Gevraagd of mensen die Dari spreken, ook Pasjtoenen zijn, antwoordt u dat Dari-sprekenden ook kunnen tellen als Pasjtoenen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, zijn de Tadzjiek de grootste Dari-sprekende bevolkingsgroep in Afghanistan. In uw regio behoort de Tadzjiekse populatie tot een belangrijke minderheid (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u geen idee blijkt te hebben dat het Tadzjiek de Dari spreken, roept ernstige twijfels op met betrekking tot uw beweerde herkomst. Wanneer gevraagd naar Hazara's, zegt u dat er zijn in Afghanistan maar dat u niet weet in welk district ze zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd naar welke taal ze spreken, zegt u dat ze Dari en Farsi spreken. Gevraagd of Hazara's een bepaald dialect spreken, ontkent u dat (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, spreken Hazara's Hazaragi en wonen ze vooral in Hazarajat (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dergelijke verklaringen over de etnische bevolkingsgroepen in Afghanistan en in Laghman ondermijnen uw verklaringen over uw herkomst uit Laghman, Afghanistan in ernstige mate.

Verder wordt er gepeild naar uw kennis over de Kuchi populatie, waarop u verklaart dat Kuchi's mensen zijn die schapen houden en dat het herders zijn. U verklaart hierbij zelf ook een Kuchi te zijn, want u was ook een herder en hield schapen (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, zijn de Kuchi een nomadisch volk met een specifieke etnisch-sociale identiteit (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u zichzelf plots als Kuchi identificeert, louter omdat u beweert schapen te hebben gehoeed, is bijgevolg niet aannemelijk. Dergelijke misser is des te onaannemelijker omdat er zich in uw regio een aanzienlijke Kuchi populatie bevindt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Redelijkerwijze mag verwacht worden dat u hier beter mee vertrouwd zou zijn.

Uw kennis over de munteenheden die gebruikt worden in uw regio, is bijzonder beperkt. U verklaart dat kaldar en afghani worden gebruikt in uw regio (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt van welk land kaldar de munteenheid is, zegt u dat het de munt van Afghanistan is en dat het wel van Afghanistan moet zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Kaldar is volgens informatie waarover het CGVS beschikt, de lokale naam voor Pakistaanse roepies (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gezien dit ook zo vermeld wordt op de briefjes en munten van deze munteenheid, doet uw gebrek aan kennis hierover vragen rijzen. Wanneer u gevraagd wordt naar de kostprijs van een schaap, gezien uw werkzaamheden als herder van schapen, zegt u 10.000. Wanneer gevraagd naar de munteenheid, zegt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Ook over het bedrag dat werd betaald om uw reis te bekostigen, 5000-5500, weet u niet te vertellen wat de betaalde munteenheid was (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Een dergelijk gebrek aan kennis is niet aannemelijk gezien uw beweerde herkomst uit de regio.

Verder blijkt u nauwelijks iets te weten over de geografie van Afghanistan. Gevraagd naar de buurlanden van Afghanistan, weet u er slechts één op te noemen, Iran (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Wanneer u gevraagd wordt of u Pakistan kent, zegt u dat u de naam hebt gehoord. Gevraagd om Pakistan te situeren, zegt u dat u niet weet waar het ligt (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Volgens de kaart ligt uw district op slechts 110 kilometer van de grens met Pakistan. De grens met Iran ligt op meer dan duizend kilometer van Qarghayi (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u wel het verder gelegen Iran weet te noemen, maar niet Pakistan, doet opnieuw vragen rijzen bij uw beweerde herkomst uit Qarghayi in Laghman.

Gevraagd naar grote steden in Afghanistan, kunt u enkel Kabul opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd naar de dichtste grote stad van uw dorp, noemt u de provincie Nangarhar (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Daarvóór had u al verklaard dat (de stad) Jalalabad en (de provincie) Nangarhar hetzelfde zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd waar Nangarhar zich bevindt, zegt u dat dat het aan de andere kant van Kunar ligt, en dat u daar nooit bent geweest (zie gehoorverslag CGVS, p. 18), terwijl uw district in werkelijkheid rechtstreeks aan Nangarhar grenst (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gevraagd welke steden of regio's u gepasseerd bent op uw reisweg van uw dorp tot aan Iran, kunt u enkel Nimroz benoemen. Andere steden of regio's kunt u niet opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Later verklaart u, wanneer gevraagd naar een weg naar Kabul dichtbij uw dorp, dat u die weg bent opgegaan toen u naar Europa kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U weet hierbij te vertellen dat de weg gekend staat als de Surkhakan weg, of de Nangarhar weg (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd naar waarom die weg gekend staat als de Nangarhar weg, zegt u dat de weg misschien naar daar gaat, en dat u er nooit geweest bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U weet niet waar de weg start en eindigt (zie gehoorverslag CGVS, p. 19), noch weet u van dorpen op die weg (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Vreemd genoeg verklaart u later dat de weg eindigt in Nimroz, waar u bent uitgestapt (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Een dergelijk gebrek aan kennis doet vragen rijzen, gezien de Kabul – Jalalabadweg enerzijds één van de belangrijkste snelwegen in Afghanistan is en anderzijds omdat deze snelweg dichtbij uw dorp loopt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gezien u daarenboven zegt dat u deze weg bent opgegaan om naar Europa te vertrekken, is het weinig aannemelijk dat u er zo weinig over weet te vertellen. Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Qarghayi in Laghman ernstig op de proef gesteld. Gevraagd naar provincies die aan Laghman grenzen, zegt u dat Kunar dicht is en dat u de rest niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Daarna benoemt u nog Surobi, een district van de provincie Kabul (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Laghman grenst in werkelijkheid niet alleen aan de provincies Kunar en Kabul, maar ook aan de provincies Nangarhar, Nuristan, Pansjir en Kapisa (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd naar de districten die aan Qarghayi grenzen, kunt u enkel de vijf districten binnen Laghman benoemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4), waarvan er slechts twee aan Qarghayi grenzen. Wanneer u wordt gevraagd of er nog districten van andere provincies aan uw district grenzen, zegt u dat er geen andere districten zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Geconfronteerd met de districten Surkhrod, Khogyani, Behsud en Kuzkunar (zie gehoorverslag CGVS, p. 20), weet u geen enkel district

te situeren hoewel deze districten allemaal aan uw eigen district grenzen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Verder blijkt u nauwelijks iets te weten van bekende Afghanen, van vroeger en nu. Zo weet u niets over Ahmad Shah Massoud, Abdul Rashid Dostum, Mohammad Najibullah of Gulbuddin Hekmatyar (zie gehoorverslag CGVS, p. 25-26). Ahmad Shah Massoud wordt in Afghanistan als een nationale held beschouwd en was naast een gevierd mujahed ook een prominente militaire leider tegen de taliban (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Abdul Rashid Dostum was vicepresident toen u uit Afghanistan vertrok en is een berucht en omstreden figuur binnen Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Mohammad Najibullah was president van Afghanistan van 1986 tot 1992 en werd geëxecuteerd door de taliban (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gulbuddin Hekmatyar is één van de meest beruchte figuren binnen het politieke landschap van Afghanistan, én oprichter en leider van de Hezb-i-Islami partij in Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u geen van deze namen kunt duiden, doet verder twijfelen aan uw beweerde herkomst.

Ook over de geschiedenis van Afghanistan weet u bijzonder weinig. Gevraagd naar wat de ouderen in uw dorp vertelden over de geschiedenis van Afghanistan, zegt u niks hebt gehoord van de ouderen (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Wanneer u nogmaals gevraagd wordt of de mensen in uw dorp geen verhalen vertelden over de geschiedenis van Afghanistan of de regio, zegt u dat niemand u iets vertelde en dat niemand u iets vroeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Het begrip mujahedeën bleek u niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Gezien u steeds in hetzelfde dorp heeft gewoond en zelf aangeeft dat uw vader u verhalen vertelde over de Russen in uw dorp (zie gehoorverslag CGVS, p. 26), is het helemaal niet aannemelijk dat het woord mujahedeën niet eens een belletje doet rinkelen en dat u geen enkel historisch verhaal kan noemen.

Gezien u naar de radio luisterde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), wordt u gevraagd welke bekende Afghaanse zangers u kent. Ondanks uw verklaringen dat u sommige zangers kent en dat er verschillende soorten zangers zijn, kunt u slechts één zanger opnoemen, Mangal (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd naar wie Mangal precies is, kunt u niets over hem vertellen behalve dat hij een zanger is die liedjes speelt (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, was Mangal getrouwd met Nagma en waren ze een populair duo in Afghanistan. In 1992 is het koppel gevlucht naar Amerika, waar ze ondertussen gescheiden zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gezien u zelf Mangal opnoemt als zanger, is het opmerkelijk dat u enkel zijn naam kan noemen zonder meer, gezien zijn turbulente persoonlijk leven en bekendheid in Afghanistan. Gevraagd naar Shafiq Mureed, een bekende zanger afkomstig van Laghman, zegt u dat u hem niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 24).

Gevraagd naar bekende Pasjtoens, kunt u enkel Dr. Abdullah opnoemen waarbij u zegt dat Dr. Abdullah met Ashraf Ghani was toen mensen stemden (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd naar wat u kunt vertellen over de laatste presidentsverkiezingen, weet u enkel dat het 3 of 4 jaar geleden is (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). U weet niet waar men kon gaan stemmen in uw regio (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). De laatste presidentsverkiezingen gingen gepaard met heel wat commotie in Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u enkel bij benadering weet wanneer de verkiezingen plaatsvonden en dat u niet eens weet waar in uw regio er gestemd kon worden, is niet aannemelijk in het licht van uw beweerde verblijf in Qarghayi, Laghman.

Voorts schiet uw kennis over de geografie van uw eigen regio te kort. Zo weet u niet welke rivier vlakbij uw dorp stroomt (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Dit is volgens de kaart de Kabul rivier (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), die parallel met de Kabul-Jalalabad weg loopt. Gevraagd naar andere rivieren in uw district, benoemt u Alingar en Dawlat Shah (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, stromen de rivieren Alishang, Alingar en de Kabulrivier in uw district. U verklaart nog dat Khanabad de hoofdstad van uw district is (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd of u met Khanabad Lalkhanabad bedoelt, zegt u dat u het niet weet en dat u het niet zo goed kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Qarghayi aangetast.

U verklaart voorts dat er tarwe werd verbouwd in uw dorp (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Wanneer gevraagd wanneer de tarwe geoogst wordt, zegt u dat het in de winter geplant wordt en in de herfst geoogst wordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). In werkelijkheid wordt de tarwe in Laghman geplant in oktober-november en geoogst in mei-juni (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Verder schiet ook uw kennis over bekende figuren uit uw regio tekort. Wanneer u gevraagd wordt naar het hoofd van het district, benoemt u Fazlullah Mujadeedi (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, was Asadullah Behbud het hoofd van Qarghayi district toen u vertrok (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd wie de vorige districtschef was, antwoordt u dat het Ahmad Sherzad of zoiets was (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). In

werkelijkheid was Haji Saleh Mohammad Niazi de districtschef vóór Asadullah Behbud (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Later benoemt u opnieuw Fazlullah Mujadeedi, ditmaal als provinciegouverneur. Gevraagd of hij gouverneur of districtshoofd was, zegt u dat u het niet weet en dat hij hoofd is van Qarghayi district in Laghman (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). De naam van de provinciegouverneur kunt u niet opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd naar bekende mensen uit uw provincie, kunt u niemand opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd naar bekende talibancommandanten uit de regio, kunt u niemand opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd naar Gul Pacha Ulfat, een bekende poëet afkomstig van Qarghayi, weet u enkel te vertellen dat er een dorpeling in uw dorp zo heet (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd naar Abdul Aziz, de politiechef van het district die vermoord werd in 2009, zegt u opnieuw dat er een dorpeling in uw dorp zo heet (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Brig. Gen. Mohammad Daud Amin, het hoofd van de politie van uw provincie, kent u niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Ook Mohammad Alim Qarar of Engineer Qarar, afgevaardigde van de provincie Laghman in het parlement en een voormalig Hezb-e-Islami commandant, kent u niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Redelijkerwijze mag verwacht worden dat u meer prominenten uit uw regio bij naam zou kennen.

Wanneer u gevraagd wordt waarom u nooit naar school bent gegaan, verklaart u dat u vee had om voor te zorgen en naar de berg te brengen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Echter, ook uw werkzaamheden als herder en hoeder van schapen en geiten kunt u niet aannemelijk maken. U verklaart dat u voor 59 schapen en vijf à zes geiten zorgde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd hoe u die schapen samenhiield en ervoor zorgde dat ze niet wegliepen, zegt u dat ze niet weglopen. U deed niets om ze samen te houden, want ze liepen niet weg (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Wanneer u geconfronteerd wordt met schapenrassen, bleek u geen van de genoemde schapenrassen te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd wanneer u de schapen scheerde, zegt u dat het in de zomer was (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, worden schapen in Afghanistan in de lente en/of in de herfst geschoren (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd waarvoor u de schapen hield, zegt u dat u de schapen hield omdat u ze graag had (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Naarmate er vragen worden gesteld over uw schapen, verandert u uw verklaringen en zegt u dat u schapen hield voor het vlees (zie gehoorverslag CGVS, p. 10), voor de wol (zie gehoorverslag CGVS, p. 9), voor de melk (zie gehoorverslag CGVS, p. 10) en om ze te verkopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Dergelijke verklaringen maken uw beweerde tijdsbesteding als herder bijzonder onwaarschijnlijk.

Het CGVS moet hier benadrukken dat, gezien uw beweerde profiel van ongeschoolde herder niet aannemelijk is, dit profiel evenmin een valabele verschoningsgrond kan vormen om uw gebrek aan kennis over uw regio uit te klaren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Zerani in het district Qarghayi van de provincie Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker,

met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 15 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Qarghayi, maar hield vol dat u nooit ergens anders gewoond had, zonder uw gebrek aan kennis uit te klaren (zie gehoorverslag CGVS, p. 13-14). U werd er in begin van het gehoor op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr.

167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Waar verwerende partij haar werkzaamheden als herder en hoeder van schapen en geiten niet aannemelijk acht, oppert verzoekende partij dat zij hierover nochtans veel correcte informatie kon weergeven. Volgens haar focust verwerende partij te veel op de weinige informatie die niet zou kloppen. Verzoekende partij verduidelijkt dat haar schapen van een ras waren dat niet wegloopt waardoor zij dan ook verklaarde dat zij niets speciaals moest doen opdat de schapen niet zouden weglopen. Voorts blijkt uit het gehoorverslag dat zij wel degelijk verschillende schapenrassen kon aanbrengen en deze correct kan toelichten. Wat betreft de scheerperiode van de schapen, wijst verzoekende partij erop dat er een onderscheid is tussen de scheerperiode bij *Kuchis* die telkens verhuizen, die hun schapen scheren in de lente en/of herfst, en bij *Kuchis* met een vaste verblijfplaats, die hun schapen scheren in de zomer. Voorts betekent het feit dat zij meerdere redenen aanhaalt voor het houden van schapen geenszins dat haar verklaringen hierover tegenstrijdig zijn.

2.2.3.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in de motivering dat verzoekende partij haar werkzaamheden als herder en hoeder van schapen en geiten, hetgeen zij aanvoert als reden waarom zij nooit naar school is gegaan, niet aannemelijk heeft gemaakt. Dat verzoekende partij, die zorgde voor 59 schapen (en vijf à zes geiten), helemaal niets moest doen om de schapen samen te houden omdat "*haar schapen van een ras waren dat niet wegloopt*", is maar weinig plausibel. Dergelijke vage en weinig doorleefde verklaringen over het hoeden van schapen ondergraven reeds ernstig de door haar beweerde tijdsbesteding als herder. Voorts blijkt uit het gehoorverslag dat verzoekende partij, wanneer zij geconfronteerd wordt met de verschillende schapenrassen in Afghanistan geen enkel van de genoemde schapenrassen bleek te kennen (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 15/03/2017, p. 8). Voorts wijst de Raad erop dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat schapen in Afghanistan in de lente en/of in de herfst worden geschoren (administratief dossier, stuk 15, landeninformatie, deel 21), terwijl verzoekende partij daarentegen stelde haar schapen te scheren in de zomer. Waar verzoekende partij dienaangaande in haar verzoekschrift beweert dat enkel *Kuchis* die telkens verhuizen hun schapen in de lente en/of herfst scheren en dat *Kuchis* met een vaste verblijfplaats hun schapen scheren in de zomer, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft die verzoekende partij geenszins staft aan de hand van objectieve informatie. Ten slotte stelt de Raad vast dat de verklaringen van verzoekende partij over de reden(en) waarom zij schapen hield wel degelijk tegenstrijdig zijn. Immers ontkent verzoekende partij aanvankelijk tijdens haar gehoor uitdrukkelijk dat zij de schapen hield voor vlees en/of wol en stelt zij dat ze louter schapen hield omdat ze ze graag had (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 15/03/2017, p. 9). Naarmate er verdere vragen

worden gesteld over haar schapen, verandert verzoekende partij evenwel haar verklaringen en zegt ze dat zij schapen hield voor het vlees, voor de wol, voor de melk en om ze te verkopen (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 15/03/2017, p. 9-10). De verklaringen van verzoekende partij omtrent haar beweerde werkzaamheden als herder en hoeder van schapen en geiten kunnen dan ook allesbehalve overtuigen en komen allerminst doorleefd over. Aan de door verzoekende partij beweerde tijdsbesteding als herder kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht.

2.2.4.1. Verzoekende partij is het niet eens met de appreciatie door verwerende partij van haar verklaringen in verband met haar regio van herkomst en benadrukt dat zij wel degelijk afkomstig is uit het dorp Zerani in het district Qarghayi van de provincie Laghman in Afghanistan en dat zij hier haar hele leven tot haar vertrek heeft gewoond. Voorts is zij wel degelijk een *Kuchi*, doch een *Kuchi* met een vaste verblijfplaats. Verzoekende partij wijst er vervolgens op dat zij nooit naar school is geweest en dat zij louter als herder heeft gewerkt. Bij de beoordeling van haar kennis aangaande haar regio van herkomst en aangaande Afghanistan dient dan ook rekening gehouden te worden met haar profiel. Daarnaast bemerkt verzoekende partij nog dat het gehoor op het Commissariaat-generaal een erg stressvolle ervaring was voor verzoekende partij, nu zij geen ervaring heeft met dit soort situaties.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit het dorp Zerani in het district Qarghayi van de provincie Laghman in Afghanistan geenszins aannemelijk heeft gemaakt. Immers wordt door verwerende partij in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat (i) verzoekende partij, die heel haar leven in een landbouwregio in Afghanistan zegt te hebben gewoond, geenszins de Afghaanse kalender kan gebruiken en niets weet over de Afghaanse meeteenheden zoals *man* of *charak*; (ii) zij een gebrek aan kennis vertoont met betrekking tot de verschillende etnische bevolkingsgroepen en de talen die ze spreken; (iii) zij weinig vertrouwd blijkt te zijn met de *Kuchi* populatie terwijl er zich in haar regio een aanzienlijke *Kuchi* populatie bevindt; (iv) zij een bijzonder beperkte kennis heeft over de munteenheden die werden gebruikt in haar regio; (v) zij nauwelijks iets blijkt te weten over de geografie van Afghanistan; (vi) ook haar kennis over grote steden in Afghanistan aanzienlijke gebreken vertoont; (vii) verzoekende partij buiten Nimroz geen andere steden of regio's kan opnoemen die zij gepasseerd is op haar reisweg van haar dorp tot aan Iran en zij bijzonder weinig weet te vertellen over de weg die zij is opgegaan om naar Europa te vertrekken, terwijl dit nochtans de Kabul-Jalalabadweg was die enerzijds één van de belangrijkste snelwegen in Afghanistan is en anderzijds dichtbij het dorp van verzoekende partij loopt; (viii) verzoekende partij een gebrekkige kennis vertoont aangaande de provincies die aan haar eigen provincie Laghman grenzen en de districten die aan haar eigen district Qarghayi grenzen; (ix) verzoekende partij nauwelijks iets weet over bekende Afghanen, van vroeger en nu; (x) verzoekende partij ook over de geschiedenis van Afghanistan bijzonder weinig weet; (xi) verzoekende partij, die aangaf dat zij naar de radio luisterde, dat zij sommige zangers kent en dat er verschillende soorten zangers zijn, slechts één zanger, Mangal, kon opnoemen wanneer zij gevraagd werd naar bekende Afghaanse zangers, en zij bovendien verder niets over hem kon vertellen behalve dat hij een zanger is die liedjes speelt, dit ondanks diens turbulente persoonlijke leven en bekendheid in Afghanistan; (xii) verzoekende partij nauwelijks bekende Pasjtoens kan opnoemen; (xiii) verzoekende partij enkel bij benadering weet wanneer de verkiezingen plaatsvonden en niet eens weet waar in haar regio gestemd kon worden, terwijl de laatste presidentsverkiezingen gepaard gingen met heel wat commotie in Afghanistan; (xiv) ook haar kennis over de geografie van haar eigen regio tekort schiet; (xv) verzoekende partij verkeerde verklaringen aflegt over de periode waarin tarwe geplant en geoogst wordt terwijl zij aangaf dat er tarwe werd verbouwd in haar dorp; en (xvi) ook haar kennis over bekende figuren uit haar regio tekort schiet.

Waar verzoekende partij verwijst naar haar profiel van ongeschoolde herder teneinde de hiaten in haar kennis over Afghanistan en haar regio van herkomst te verklaren, wijst de Raad er evenwel op dat *supra* reeds werd vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij beweerde werkzaamheden als herder en hoeder van schapen, hetgeen zij aanvoert als reden waarom zij nooit naar school is gegaan (zie punt 2.2.3.2.). Het door verzoekende partij beweerde profiel van ongeschoolde herder kan dan ook geenszins een valabele verschoningsgrond vormen om haar gebrek aan kennis over Afghanistan en over haar regio uit te klaren.

Bovenstaande vaststellingen kunnen evenmin verklaard worden door de door verzoekende partij aangevoerde stress tijdens het gehoor. Immers, op geen enkel moment tijdens het gehoor werd, noch door verzoekende partij, noch door haar advocaat, gewag gemaakt van het feit dat verzoekende partij omwille van stress niet in staat was volwaardige verklaringen af te leggen over haar regio van herkomst, noch kan dit blijken uit het gehoorverslag. De Raad bemerkt dat elke asielzoeker in zekere mate onder

psychische druk staat. Stress en nervositeit zijn echter geen aannemelijke verklaring voor haar vage en geenszins doorleefde verklaringen omtrent de door haar zelf aangebrachte en beweerde herkomst.

Wat betreft de bemerking van verzoekende partij dat zij wel degelijk een *Kuchi* is, doch een *Kuchi* met een vaste verblijfplaats, wijst de Raad er evenwel op dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de *Kuchi* een nomadisch volk zijn – waarvan er weliswaar ondertussen veel gesetteld zijn – met een specifieke etnisch-sociale identiteit (administratief dossier, stuk 15, landeninformatie, deel 3). Verwerende partij motiveert dan ook terecht in de bestreden beslissing dat de vaststelling dat verzoekende partij zichzelf tijdens haar gehoor plots als *Kuchi* identificeert, louter omdat zij beweert schapen te hebben gehoed niet aannemelijk is en erop duidt dat zij weinig vertrouwd is met de *Kuchi* populatie die zich nochtans in aanzienlijke mate in haar regio bevindt.

Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekende partij voor het overige in haar verzoekschrift, in een poging de vaststellingen in de bestreden beslissing die haar beweerde herkomst ondergraven te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.5.1. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij nog (een kopie van) haar *taskara* (bijlage 3). Verzoekende partij geeft aan dat zij haar *taskara* nog niet eerder heeft durven neerleggen doordat andere jongeren haar uitdrukkelijk hadden afgeraden haar *taskara* te tonen. Per aangetekend schrijven d.d. 28 juni 2017 worden door verzoekende partij nog de originele versie van haar *taskara* en de *taskara* van haar vader aan de Raad overgemaakt.

2.2.5.2. De Raad wijst er evenwel op dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd verzoekende partij bovendien uitdrukkelijk op het volgende gewezen: “*U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen. U moet zo mogelijk documenten voorleggen die uw identiteit, herkomst, reisweg en de door u aangehaalde feiten aantonen. U moet alle stukken die u in uw bezit hebt voorleggen. U mag geen documenten achterhouden. U moet zo mogelijk de originele documenten voorleggen. U moet al het mogelijke doen om stukken te bekomen*” (administratief dossier, stuk 16, vragenlijst CGVS, voorafgaand advies). Tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoekende partij evenwel dat zij nooit een *taskara* heeft gehad (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 15/03/2017, p. 14). In de loop van het gehoor op het Commissariaat-generaal werd verzoekende partij bovendien geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde herkomst uit Qarghayi, waarbij verzoekende partij louter volhield dat zij nooit ergens anders gewoond heeft (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 15/03/2017, p. 13-14). Het gegeven dat verzoekende partij haar *taskara* heeft achtergehouden voor de Belgische asielinstanties, zelfs na confrontatie met het gegeven dat geen geloof wordt gehecht aan haar beweerde herkomst, ondergraaft dan ook verder haar algemene geloofwaardigheid. Dit geldt des te meer nu blijkt dat de *taskara* van verzoekende partij vermeldt dat zij 12 jaar oud was in het jaar 1385 (2006), waardoor zij ook volgens haar *taskara* op het moment van haar asielaanvraag reeds 21 jaar was. Het achterhouden van dit document bevestigt dan ook duidelijk dat verzoekende partij de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden over haar leeftijd. De thans bijgebrachte *taskaras* zijn hoe dan ook niet van aard de door verzoekende partij beweerde herkomst aan te tonen. Vooreerst wijst de Raad erop dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Bovendien dient er op gewezen te worden dat uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 15, deel 26) blijkt dat valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in Afghanistan tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde. Hoe dan ook tonen de *taskaras* op geen enkele manier het beweerde (recente) verblijf van verzoekende partij in het dorp Zerani in het district Qarghayi van de

provincie Laghman aan, nu uit de bijgevoegde vertaling blijkt dat het jaartal waarin deze documenten werden uitgereikt onleesbaar is. De documenten zijn dan ook niet van aard aan te tonen dat verzoekende partij haar hele leven in het dorp Zerani in het district Qarghayi van de provincie Laghman heeft gewoond en dit tot aan haar vertrek naar België ongeveer begin juli 2015 (administratief dossier, stuk 16, verklaring DVZ, punt 37). De Raad bemerkt tevens dat verzoekende partij nog steeds onduidelijk blijft over haar *taskara*. Immers geeft zij enerzijds in haar verzoekschrift aan dat zij haar *taskara* mee had bij haar vlucht uit Afghanistan doch deze niet durfde neerleggen op advies van anderen, terwijl zij anderzijds in haar aanvullende nota d.d. 28 juni 2017 aangeeft dat zowel de *taskara* van haar vader als haar eigen *taskara* haar achteraf werden toegestuurd. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen ondergraven verder de bewijswaarde van haar thans bijgebrachte *taskara*. Er dienen bovendien bijkomende vraagtekens te worden geplaatst bij de wijze waarop deze documenten werden verkregen en de door verzoekende partij beweerde (recente) herkomst uit het dorp Zerani in het district Qarghayi van de provincie Laghman in Afghanistan gelet op de vaststelling dat deze documenten werden verstuurd vanuit Pakistan, zo blijkt uit het door verzoekende partij neergelegde verzendingsbewijs gevoegd bij de enveloppe.

2.2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij bedrieglijke verklaringen aflegt over haar (recente) herkomst uit het dorp Zerani in het district Qarghayi van de provincie Laghman in Afghanistan, waardoor de Raad in het ongewisse verkeert over waar verzoekende partij voor haar aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoekende partij het de Belgische asielinstanties niet toelaat haar reële situatie te achterhalen en er bijgevolg ten aanzien van haar noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar haar land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.2.7. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stuk 15), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 15 maart 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Pashtou en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT